

Pietu Lyytinen

Media-alan ja kuvallisen ilmaisun perustutkinto

28.2.-7.4.2026 **Seyðisfjörður, Islanti**

Skaftfell - Center for Visual Art

Austurvegur 42, Seyðisfjarðarkaupstaður, Austurland 710

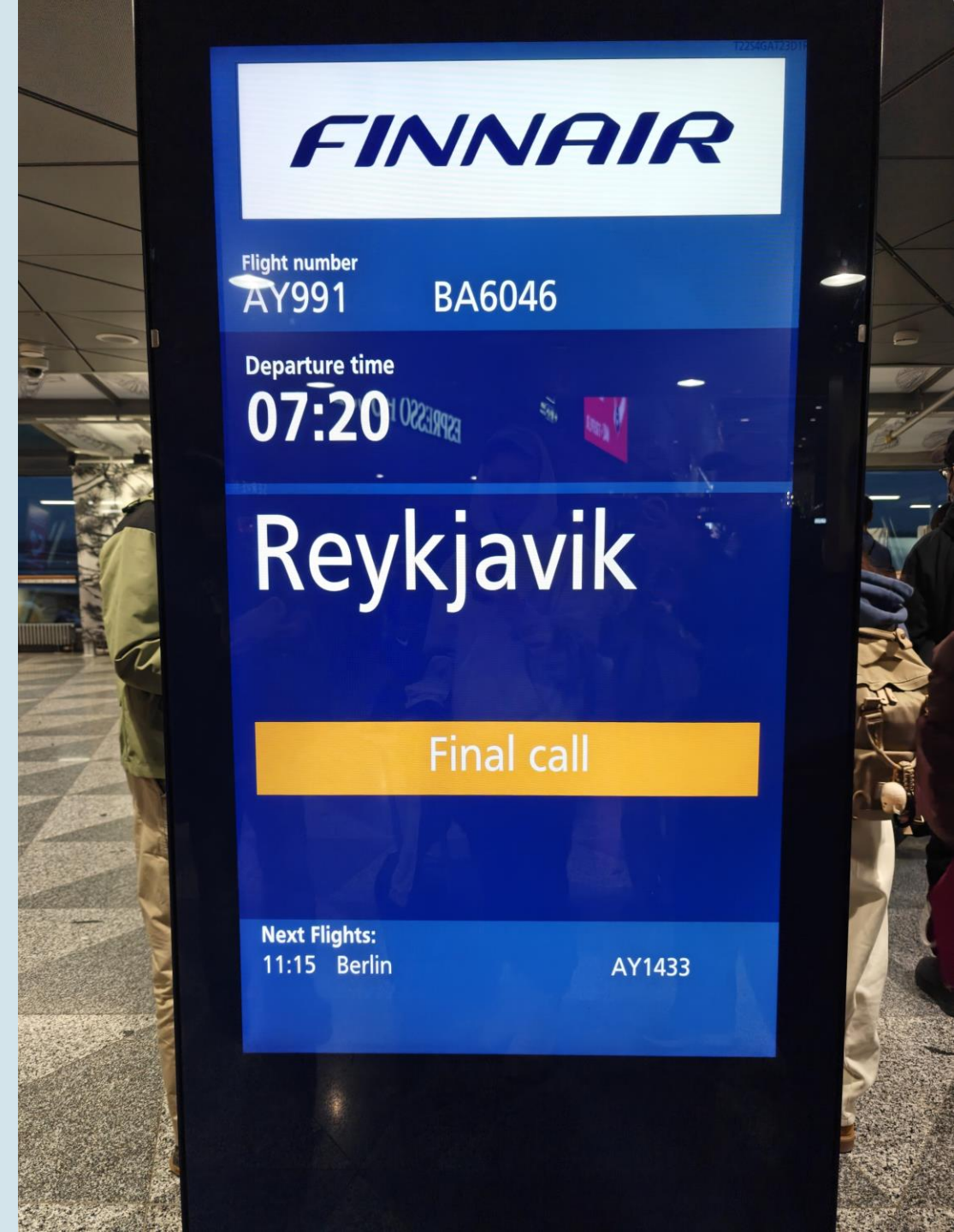
<https://skaftfell.is/>

Päädyin hakemaan kv-jaksolle ensimmäisen koululla pidetyn infotilaisuuden jälkeen. Infotilaisuus oli vapaaehtoinen ja siellä osallistujille kerrottiin eri matkakohteista, sekä mahdollisuudesta järjestää vaihto myös itsenäisesti omien kontaktien kautta, jos mielessä oli joku sopiva maa ja siellä vastaavasti luotettava työpaikka tai koulu, jossa vaihdon pystyisi suorittamaan.

Sairastan paniikkihäiriötä, jonka vuoksi pelkäsin hirveästi lähteä matkalle. Vaihtokohteista arvoinkin pitkään Viron ja Islannin välillä, joista Viro kuulosti turvallisemmalta, mutta Islanti houkutteli maana ja kokemuksena huomattavasti enemmän.

Lopulta päätin rohkaistua ja astua ulos omalta mukavuusalueelta, vaikka se tarkoitti esimerkiksi lentokoneella lentämistä ja valitsin kohteeksi Islannin.

Keudan valmennuksia järjestettiin kaksi ja niissä saimme kattavasti tietoa matkaan valmistautumisesta. Meille kerrottiin käytännön asioista kuten mitä ottaa matkalle mukaan, mitä tehdä, jos sairastuu matkalla, miten kannattaa varautua kulttuurishokkiin sekä muista vastaavista asioista. Myös kysymyksiä sai esittää vapaasti ja mielestäni valmennus antoi hyvät eväät matkalle lähtöön.

Valmistauduin itse matkaan esimerkiksi ostamalla matkapahoinvointilääkkeitä ja pyytämällä apteekista varmuuden vuoksi tulostetut reseptit reseptilääkkeille, joita otin matkalle mukaan. Sen lisäksi tilasin Kelasta maksuttoman Kansainvälisen sairaanhoitokortin (Eurooppalainen sairaanhoitokortti) ja hankin myös säähän soveltuvia vaatteita, joista ehdottomasti tärkein oli tuulenpitävä, kevyt talvitakki. Sen lisäksi ostin uudet talvikengät ja ulkoiluhousut.

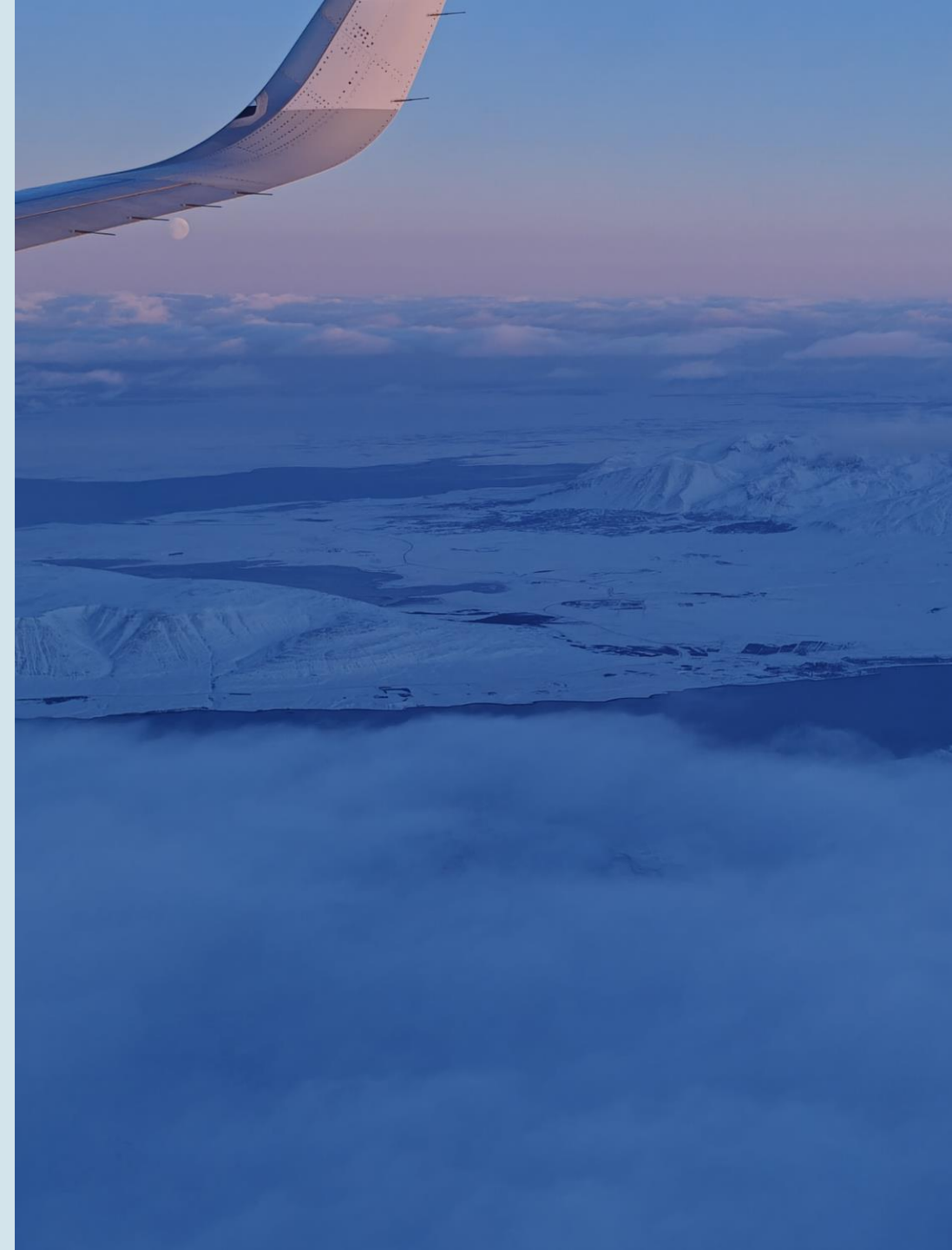
Islannissa sääolosuhteet olivat hieman rajummat kuin mitä Suomessa ja etenkin tuuli oli kova. Mitään hirveän poikkeuksellista ei kuitenkaan tapahtunut ja odotukset vastasivat todellisuutta.

Lensimme luokkakaverini kanssa Suomesta Reykjavikiin 28.2. Liput olimme ostaneet jo hyvissä ajoin etukäteen Finnairin sivuilta ja lento kesti hieman alle neljä tuntia.

Pelkäsin todella paljon, että saisin lentokoneessa paniikkikohtauksen, mutta käytyäni kaikki kauhuskenaariot jo lukemattomia kertoja läpi ja keskittymällä hengittämään sekä juttelemaan luokkakaverini kanssa, selvisin ilman kohtausta.

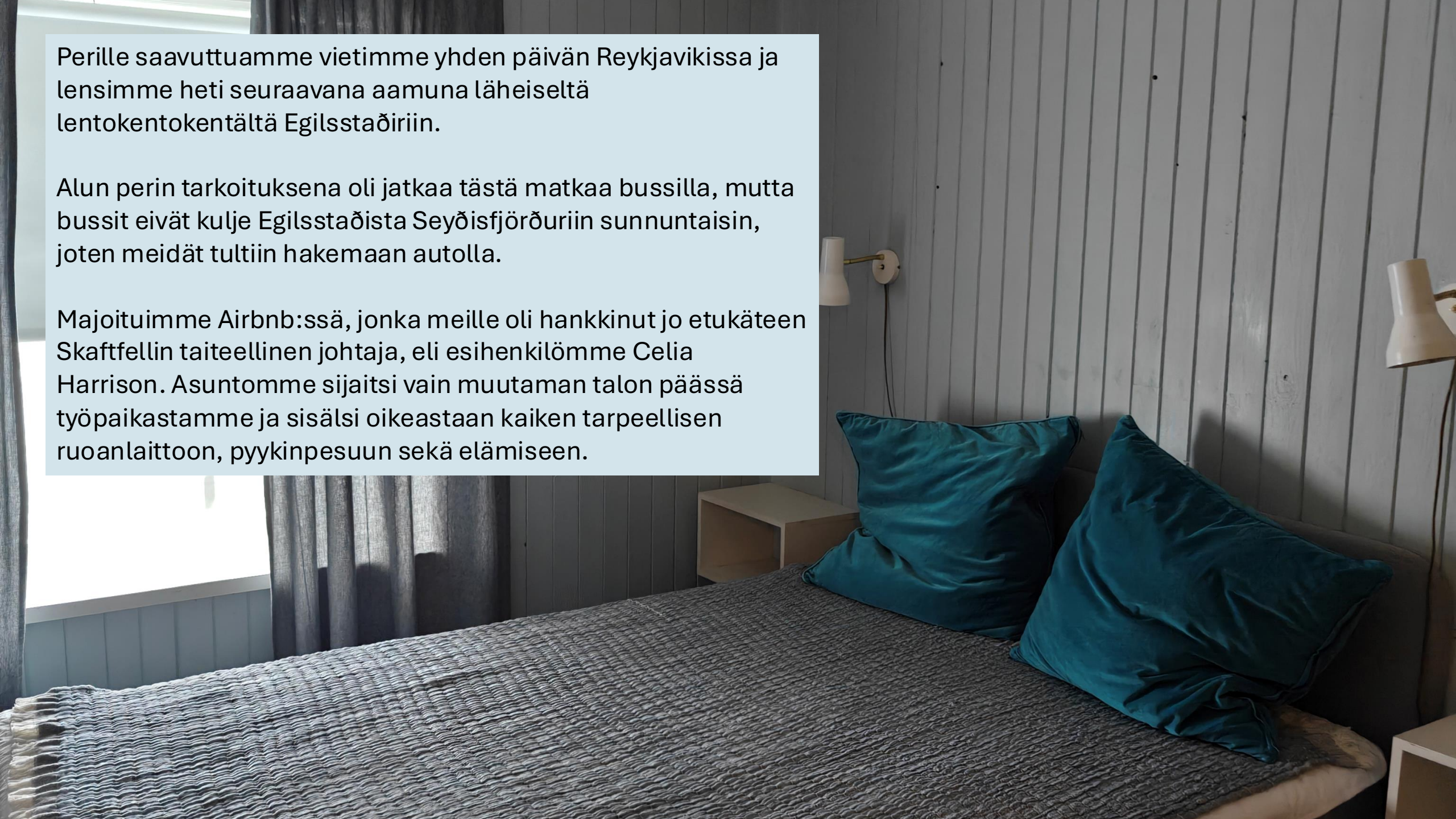
Yleensä omat paniikkikohtaukseni aiheuttaa stressi ja jännitys, sekä suljetut tilat, joista ei pääse pois.

Perille saavuttuamme vietimme yhden päivän Reykjavikissa ja lensimme heti seuraavana aamuna läheiseltä lentokentäältä Egilsstaðiriin.

Alun perin tarkoituksena oli jatkaa tästä matkaa bussilla, mutta bussit eivät kulje Egilsstaðista Seyðisfjörðuriin sunnuntaisin, joten meidät tultiin hakemaan autolla.

Majoituimme Airbnb:ssä, jonka meille oli hankkinut jo etukäteen Skaftfellin taiteellinen johtaja, eli esihenkilömme Celia Harrison. Asuntomme sijaitsi vain muutaman talon päässä työpaikastamme ja sisälsi oikeastaan kaiken tarpeellisen ruoanlaittoon, pyykinpesuun sekä elämiseen.

Työpaikka, jonne menimme harjoittelijoiksi oli nimeltään Skaftfell ja työnkuvaamme kuului tyhjentää paikallisen, vuonna 1999 menehtyneen Ásgeir Jón Emilssonin eli Geirin talo irtaimistosta ja taideteoksista. Esineet valokuvattiin ensin niiden alkuperäisillä paikoillaan, jonka jälkeen pakkasimme ne laatikoihin jotka kuljetettiin Skaftfelliin tiloihin.

Puhdistimme esineet, listasimme ne kirjoittamalla lyhyesti kuvauksen miltä esine näyttää ja missä se sijaitsi talossa, jonka jälkeen pakkasimme ne huolellisesti laatikoihin säilytystä varten. Prosessi lähti nopeasti käyntiin ja pakkausoperaatio oli samalla osa myös näyttelykokonaisuutta, jonka avajaiset pidettiin 7.3.

Kuva Geirin kodista

Tavaroiden puhdistaminen ja listaaminen, sekä paketointi laatikoihin oli vaihdellen ihan hauskaa tekemistä ja toisinaan taas melko ällöttävää, sillä Geirin talo oli homeessa ja tavaroista haistoi jo kaukaa niiden seisseen pitkään homeisessa rakennuksessa.

Onneksi työtä ei tarvinnut tehdä yksin ja luokkakaverin kanssa pystyi rehellisesti jakamaan fiiliksiä työtehtävistä ja siitä milloin joku ärsyttää tai on muuten vaan negatiivinen olo.

Työurakka ja vastuu olivat suuria ja toisen ihmisen henkilökohtaisten tavaroiden läpikäyminen herätti monelaisia tunteita.

Geiri, opið hús

Opin rannsóknarstofa um þáttlistamanninn
Asgeir Jón Emlisson
1931–1999

Stjarnan er opin síða þar sem
sattul verður gignan og vígan
af Geira. Mikla verður stíla
um vandasta Geirabro og
gignan senn þá gignir.

Skafell geiri opið skali eitt
vígan og minnan sem tengir
Geira og Hólmvelling um
Geirabro verður sattul.

Áskrifandi
Gunnar Hólmvelling

Skafell Jón Emlisson (1931–1999)
Áskrifandi: Gunnar Hólmvelling og Skafell Jón Emlisson
sem hafa átt samband meðir í skafell Jón Emlisson

Skaftell juuri ennen näyttelyn avajaisia

A photograph of a snowy landscape. A path leads from the bottom left towards the center, flanked by snow-covered grass. A tall, thin black pole stands on the path. In the background, a house with a dark roof is visible through the misty, snowy air. The overall scene is quiet and wintry.

Työpäivämme olivat aluksi melko pitkiä. Olimme töissä n. klo: 9-17 emmekä pitäneet vapaapäiviä, kunnes muutaman viikon kuluttua huomasimme, että jo puoli vuotta takaperin allekirjoitettuihin sopimuksiin oltiin merkattu huomattavasti lyhyempiä työpäiviä. Tämä oli täysin oma moka ja työnantajamme olivat olettaneet, että haluamme itse painaa pitkää päivää, emmekä olleet tätä kyseenalaistaneet. Tästä eteenpäin teimme töitä vähän rennommalla otteella ja yleensä työskentelimme n. klo: 10-15.

Työkulttuuri Islannissa, tai ainakin Seyðisfjörðurissa oli mielestäni rentoa ja aikataulut joustavia. Ihmiset eivät stressanneet niin paljoa ja töitä tehtiin säävarauksella. Myrskyt vietettiin kotona, vaikka työpaikka olisikin sijainnut naapurissa. Mielestäni ihmiset ottivat meidät lämpimästi vastaan ja ilmapiiri sekä Seyðisfjörðurissa, että työpaikalla oli turvallinen ja hyväksyvä.

Juttelimme vaihdon aikana paljon taiteesta ja etenkin työn alla olevasta projektista sekä siitä miten se kannattaa hoitaa. Yksi asia, joka jäi jälkikäteen mietityttämään oli etenkin pakkausmateriaalin käyttö.

On hyvä, että meitä neuvottiin hyödyntämään esimerkiksi läheisestä viinakaupasta haettuja pahvilaatikoita, mutta sen lisäksi käytimme myös paljon muovia tavaroiden pakkaamiseen.

Esihenkilömme ohjeisti käyttämään paketoimiseen vähemmän materiaalia, mutta monen esineen kohdalla piti silti arpoa pakkaako sen vain väljästi ja käyttää vähän materiaalia, vaiko turvallisesti, jolloin materiaalia kului enemmän.

Toivon, että kuluttajille tulisi jossain kohtaa vaihtoehdoksi käyttää ympäristöystävällisempiä ja silti edullisia tapoja esimerkiksi tällaisiin projekteihin.

Vapaa-aikaa ei ollut mitenkään mielettömiä määriä, mutta omasta mielestä hyödynsimme sen äärimmäisen tyydyttävästi. Jälkikäteen tuntuu, että mitään ei jäänyt puuttumaan tai kokematta.

Ostin heti ensimmäisenä päivänä kuukausikortin n. 50€ hintaan paikalliseen uimahalliin ja kävin siellä ahkerasti uimassa. Sen lisäksi vuokrasimme myös pyörät n. 70€ hintaan, jotta pystyisimme hyödyntämään vähäisen aikamme mahdollisimman tehokkaasti.

Teimme yksin ja yhdessä kävely -sekä pyörälenkkejä ja suurin osa vapaa-ajasta menikin lähinnä nähtävyyksien ja luonnon tutkimiseen sekä ihailuun Seyðisfjörðurissa.

Ehdimme lyhyen vaihtomme
aikana nähdä revontulet
muutamaan otteeseen, jonka
lisäksi näimme myös hylkeitä,
vesiputouksia, vuorikristalleja,
merilasia ja paljon muuta
kaunista ja mielenkiintoista.

Vaikka vietimme suurimman osan vaihdosta Seyðisfjörðurissa, niin pyörähdimme myös Egilsstaðirissa kerran esihenkilömme kyydillä halvemmassa ruokakaupassa ja toisen kerran bussilla, jotta pääsimme vierailemaan Finnstaðir-nimisellä hevostallilla.

Vaihdon aikana sattui vähän mitään varsinaisia ongelmia, joskin varasimme hotellin Reykjavikista vahingossa väärälle yölle ensimmäisenä päivänä. Yksi sähköposti ratkaisi kuitenkin ongelman ja saimme päivämäärän vaihdettua oikealle yölle.

Paluu Suomeen tapahtui hieman pidemmän kaavan kautta. Lähdimme Seyðisfjörðurista lautalla kohti Tanskan Hirtshalsia ja sieltä edelleen ensin junalla Kööpenhaminaan, siltä Tukholmaan ja lopulta laivalla Helsinkiin.

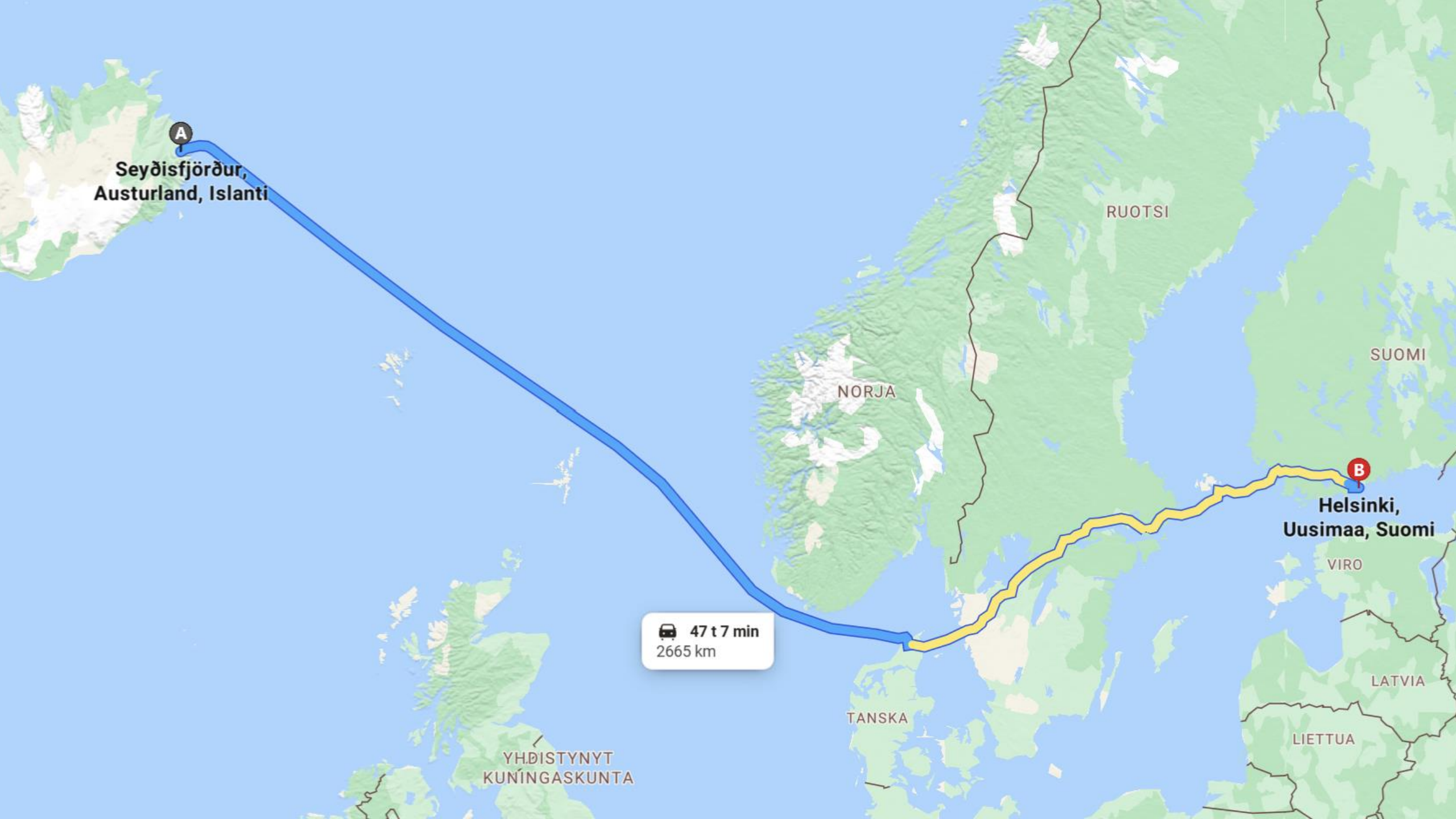
Matka alkoi kapteenin kuulutuksella, jossa meille kerrottiin, että luvassa on kova myrsky. Lautassa olo oli epämukavaa, vaikka olimmekin ottaneet jo etukäteen matkapahoinvointilääkkeet.

Saavuimme Tanskaan myös aivan liian aikaisin, sillä lautan piti nopeuttaa vauhtiaan ja lopulta torkuimme Tanskan terminaalissa ja vietimme muutaman tunnin ulkona ennen kuin ensimmäinen juna lähti Hirtshalsista kohti Ålborgia.

Tästä jatkoimme ilman sen kummempia kommelluksia Kööpenhaminaan Flixbussilla ja perille päästyämme kirjauduimme sisään kapselihotelliin. Yövyttyämme hotellissa jatkoimme aamulla matkaa junalla ensin Malmöhön ja siitä toisella junalla Tukholmaan.

Tukholmassa syötyämme kävelimme laivaan ja viimeinen etappi kohti Suomea alkoi. Yhteensä matkasimme n. viisi päivää. Lähdimme Islannista 2.4. ja perillä Suomessa olimme 7.4.

Seyðisfjörður,
Austurland, Íslandi

RUOTSI

NORJA

SUOMI

Helsinki,
Uusimaa, Suomi

VIRO

LATVIA

LIETTUA

TANSKA

YHDISTYNYT
KUNINGASKUNTA

47 t 7 min
2665 km

Islanti oli mielestäni todella ihana vaihtokohde ja vaikka alkuun matka jännitti, oli se kaiken sen arvoista. Suosittelen vaihtoon lähtemistä, jos siihen suinkin on mahdollisuus.

